

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 25

- 25,1 הדבר אשר היה על-ירמיהו, על-כל-עם יהודה, בשנה הרבעית, ליהניקים בן-יאשיהו מלך יהודה: היא, השנה הראשנית, לבבוכדנאצר, מלך בבל.
- 25,2 אשר דבר ירמיהו הנביא, על-כל-עם יהודה, ואל כל-ישובי ירושלים, לאמר.
- 25,3 מן-שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן-אמון מלך יהודה ועד היום הזה, זה שלש ועשרים שנה, היה דבר-יהוה, אלי; ואדבר אליכם אשכים ודבר, ולא שמעם.
- 25,4 ושלח יהוה אליכם את-כל-עבדיו הנבאים, השכם ושלח--ולא שמעם; ולא הטיתם את-אזנכם, לשמע.
- 25,5 לאמר, שובו-נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם, ושובו על-האדמה, אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם--למן-עולם, ועד-עולם.
- 25,6 ואל-תלכו, אחרי אלהים אחרים, לעבדם, ולהשתחוות להם; ולא-תקעו אותי במעשה ידיכם, ולא ארע לכם.
- 25,7 ולא-שמעם אלי, וגם-יהוה, למען הכעסוני (הכעיסני) במעשה ידיכם, לרע לכם. {פ}
- 25,8 לכן, כה אמר יהוה צבאות: יען, אשר לא-שמעם את-דברי.
- 25,9 הגני שלח ולקחתי את-כל-משפחות צפון וגם-יהוה, ואל-בבוכדנאצר מלך-בבל עבדי, והבאתים על-הארץ הזאת ועל-ישיבה, ועל כל-הגוים האלה סביב; והחרמתיים--ושמתיים לשמה ולשרקה, ולחרבות עולם.
- 25,10 והאבדתי מהם, קול ששון וקול שמחה, קול סמון, וקול צלה--קול רתים, ואור נר.
- 25,11 והייתה כל-הארץ הזאת, לחרבה לשמה; ועבדו הגוים האלה, את-מלך בבל--שבועים שנה.
- 25,12 והיה כמלאות שבועים שנה אפקד על-מלך-בבל ועל-הגוי שהוא וגם-יהוה, את-עונם--ועל-ארץ בשדים; ושמתי אתו, לשממות עולם.
- 25,13 והבאותי (והבאתי) על-הארץ ההיא, את-כל-דברי אשר-דברתי עליה--את כל-הכתוב בספר הזה, אשר-נבא ירמיהו על-כל-הגוים.
- 25,14 כי עבדו-בם גם-המה גוים רבים, ומלכים גדולים; ושלמתי להם כפעלם, וכמעשה ידיהם. {פ}
- 25,15 כי כה אמר יהוה אלהי ישאל, אלי, קח את-כוס היין החמה הזאת, מידי; והשקימה אתו את-כל-הגוים, אשר אנכי שלח אותך אליהם.
- 25,16 ושתו, והתגעשו והתהללו, מפני החרב, אשר אנכי שלח בינתם.
- 25,17 ואקח את-הכוס, מיד יהוה; ואשקה, את-כל-הגוים, אשר-שלחני יהוה, אליהם.
- 25,18 את-ירושלים ואת-ערי יהודה, ואת-מלכיה את-שריה: לתת אתם לחרבה לשמה, לשרקה ולקללה--ביום הזה.
- 25,19 את-פרעה מלך-מצרים ואת-עבדיו ואת-שריו, ואת-כל-עמו.
- 25,20 ואת, כל-הערב, ואת, כל-מלכי ארץ העוץ; ואת, כל-מלכי ארץ פלשתים, ואת-אשקלון ואת-עזה ואת-עקרון, ואת שארית אשדוד.
- 25,21 את-אדום ואת-מואב, ואת-בני עמון.
- 25,22 ואת, כל-מלכי-צר, ואת, כל-מלכי צידון; ואת מלכי האי, אשר בעבר הים.
- 25,23 ואת-דון ואת-תימא ואת-בוז, ואת כל-קוצי פאה.
- 25,24 ואת, כל-מלכי ערב; ואת כל-מלכי הערב, השכנים במדבר.
- 25,25 ואת כל-מלכי זמרי, ואת כל-מלכי עילם, ואת, כל-מלכי מדי.
- 25,26 ואת כל-מלכי הצפון, הקרבים והרחוקים איש אל-אחיו, ואת כל-הממלכות הארץ, אשר על-פני האדמה; ומלך ששן, ישתה אחריהם.

- 25,27 ואמרת אליהם {פ} כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל, שנתו ושכרו זקיו, ונפלו, ולא תקומו--מפני החרב, אשר אנכי שלח
ביניכם.
- 25,28 ובהי, כי ימאנו לקחת-הכוס מידך--לשתות; ואמרת אליהם, כה אמר יהוה צבאות--שתו תשתו.
- 25,29 כי הנה בעיר אשר נקרא-שמי עליה, אנכי מחל להרע, ואתם, הנקה תנקו: לא תנקו--כי חרב אני קרא על-כל-ישרי
הארץ, נאם יהוה צבאות.
- 25,30 ואמה תנבא אליהם, את כל-הדברים האלה; ואמרת אליהם, יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו--שאג ישאג
על-גוהו, הידד כדרכים יענה אל כל-ישרי הארץ.
- 25,31 בא שאון, עד-קצה הארץ--כי ריב ליהוה בגוים, נשפט הוא לכל-בשר: הרשעים נתנם לחרב, נאם יהוה. {ס}
- 25,32 כה אמר יהוה צבאות, הנה נעה וצאת מגוי אל-גוי; וסער גדול, יעור מירכתי-ארץ.
- 25,33 והיו חללי יהוה, ביום ההוא, מקצה הארץ, ועד-קצה הארץ: לא יספדו, ולא יאספו ולא יקברו--לדמן על-פני האדמה, יהיו.
- 25,34 הילילו הרעים ונעקו, והתפלו אדירי הצאן--כי מלאו ימיכם, לטבוט; ותפוצותיכם, ונפלתם ככלי חמה.
- 25,35 ואבד מנוס, מן-הרעים, ופליטה, מאדירי הצאן.
- 25,36 קול צעקת הרעים, ויללת אדירי הצאן--כי-שדד יהוה, את-מרעיתם.
- 25,37 ונדמו, גאות השלום, מפני, חרון אף-יהוה.
- 25,38 עזב ככפיר, סכו--כי-הימה ארצם, לשמה, מפני חרון הינה, ומפני חרון אפו. {פ}